

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. III. Potestas ferendi leges Ecclesiasticas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74152)

quatenus animarum salutem adversantibus: ita quippe in c. vigilante & c. fin. de præscr. abrogavit legem civilem permittentem præscriptionem cum mala fide. in c. cum haberet, de eo, qui duxit in matrimonium, præcipit, illegitimis liberis alimenta præberi, quæ per leges civiles denegantur; imò sapius de integris regnis disponit; ita Zacharias Pont. Childericus III. Regi exauctorato ad ipsorum Francorum preces Pipinum substituit. Leo III. in Carolum M. jus Occidentalis Imperii transtulit. Innocentius IV. in Concilio Lugdunensi Fridericum II. Imperio deiecit. [Vide plurima exempla in citato Regali Sacerdot.]

Respondeo. Hæc omnia à Summo Pontifici fieri non ex vi potestatis directæ, sed indirectæ in jura & bona temporalia: nam imperia, regna & reges, quatenus ad finem salutis æternæ subordinantur, etiam Ecclesiasticæ potestati, quæ aliter fidelium salutem non posset prospicere, subjunguntur.

11. Quæres quartò. An etiam in femina seu Regina hæredæ regni legislativa potestas locum habeat?

Respondeo affirmativè. Cùm enim suprema potestati & Regiæ jurisdictioni annexa sit legislativa potestas, si femina Regiæ successione & gubernationis, pariter & legislativæ potestatis erit capax. Nec obstat, quòd Apostolus 1. Tim. 2. Mulierem docere non permittit. Et in 1. femina ff. de R. l. dicitur: *Feminas ab omnibus officiis civilibus vel publicis remotas esse, & ideo nec Judices esse posse, nec magistratus gerere.* Nam Apostolus loquitur de publica & concionatoria doctrina fidei in Ecclesia, lex verò loquitur de feminis sortis inferioris, non de præcellentibus, & in summo regimine constitutis. V. Suar. l. 3. c. 9.

§ III.

Potestas ferendi leges Ecclesiasticas.

12. Quæres primò. An potestas legislativa in Ecclesia sit juris Divini?

Respondeo primò. Potestas legislativa pro tota Ecclesia est in Summo Pontifice immediate collata à Christo. Ita DD. Catholici. Ratio est: Christi in terris Vicarius habet supremam jurisdictionem & potestatem gubernativam, ad eoque & legislativam in Ecclesiam, & quidem jure Divino, seu immediate à Christo: sed Sum. Pont. legitime in Cathedra Romana succedens Petro est Christi in terris Vicarius: ergo jure Divino habet potestatem legislativam in totam Ecclesiam. Major fundatur in duplici loco Evangelii, uno quo Christus potestatem gubernativam Petro promissit, Matth. 16. *Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam. Et tibi dabo claves regni cælorum.* In altero, quo tradidit: Jo. 21. *Pasce oves meas,* quo verbo pascenti supremum Ecclesiæ regimen & cura pastoralis designatur, quemadmodum 2. Reg. 5. indicatur: *Tu pasces populum meum Israël, & eris Princeps super eum.* Minor pariter ostenditur: Per hæc verba suprema potestas in Ecclesiam eo sine Petro fuit tradita, ut Ecclesia in ipso tanquam petra solidata contra persecutiones invicta pe-

rennaret: atqui hoc non obtineretur, nisi unà cum Ecclesia etiam officium suprema hierarchiæ perennaret. Unde Adrianus Papa in Epistola ad Imp. quæ refertur in 7. synod. act. 2. *Ab ipso, inquit, Redemptore mundi B. Petro Apostolo principatus ac potestas data est, & per eundem Apostolum Catholica & Apostolica Ecclesia Romana usque hætenus tenet principatum, & potestatis auctoritatem.* Et in c. novit. de judiciis dicitur: *Potestas nostra non ex homine, sed ex DEO est.* Neque refert quòd electio ad Papatum fiat ab hominibus: quia cùm legitima successio non fiat jure sanguinis, aut modo hæreditario, sed vi electivæ designationis: idcirco electores designant quidem personam, quæ Petro succedat, non tamen tribuunt jurisdictionem, quam ipsimet nunquam habuerunt; sed posita hæc designatione tanquam necessariâ conditione, potestas jurisdictionis supremae immediate confertur à Christo.

Respond. secundò. Potestas ferendi leges universales pro tota Ecclesia eodem jure competit Concilio œcumenico, quia illud representat totum corpus Ecclesiæ, habetque influxum auctoritatis à præsentia Romani Pontificis, tanquam Capitis, cujus munus est Generalia Concilia convocare, præsidere, approbare, confirmare. Unde si Concilium sit acephalum, & Papali auctoritate destitutum, nullâ potitur potestate legislativâ, quippe carens jurisdictione requisitâ.

Sed quid si Concilium congregetur Sede vacante, vel tempore schismatis?

Respondeo: Possit quidem leges universales condere, in quantum exigit temporum necessitas; quæ tamen non aliter sunt habituræ efficaciam, nisi cùm à sequenti Romano Pontifice fuerint approbatæ, vel ab Episcopis congregatis pro singulis suis diocæsis acceptatæ, in iisque promulgatæ. Ratio est: quòd tale Concilium jurisdictionem pro tota Ecclesia nec habet à Summo Pontifice ut supponitur, neque à jure Divino, de quo nec scripto, nec traditione constat. Plus ergo potestatis non habet quàm quæ quilibet corpori mystico jure naturæ competit, ut in defectu capitis per Principes congregatos possit se gubernare, suoque bono prospicere, quousque legitimum caput obtinuerit. Ita Suar. l. 4. c. 6.

Respondeo tertio. Episcopi obtinent potestatem legislativam pro suis diocæsis, non quidem immediate, sed mediatè à Christo acceptam. Et primæ quidem partis ratio est: quia in quantum habent potestatem condendi leges, in quantum sunt Pastores & Rectores Ecclesiæ: sed sunt Rectores Ecclesiæ, non quidem universales sed quilibet suæ particularis Diocæsanæ, juxta illud D. Pauli Act. 20. *Vos Spiritus S. posuit regere Ecclesiam DEI;* ergo quilibet respectu suæ Ecclesiæ diocæsanæ habet auctoritatem leges ferendi. Ita habetur c. 2. de major. & obed. c. 2. de constitution.

Secundæ partis, quam contra Vasquez tuetur Suarez cum communi, Ratio est: quia jurisdictionis Episcopalis, cujus pars est legislativa, per Summum Pontificem sæpe limitatur, ampliat, aufertur, non habentibus ordinem Episcopalem confertur, ab Episcopis non consecratis & solum confirmatis exercetur, quod evidens signum est, potestatem jurisdictionis à Summo Pontif. in Episcopos immediate